

Приказка за животните:

Лисица, Вълкъ, Мечка, Конь, Заекъ и Ежъ.

Единъ конь избѣгалъ отъ господаря си, който много го биялъ, а малко му давалъ да яде. Като вървѣлъ изъ пѣтя, коньтъ срѣщналъ ежътъ, който го запиталъ: „Кждѣ отивашъ?“. Коньтъ отговорилъ, че отива дѣто му видятъ очитѣ. Ежътъ пожелалъ да трѣгне заедно съ него. — На драго сърце — отговорилъ коньтъ, и продължили пѣтя заедно. Изъ пѣтя тѣ срѣщнали и заюбаю, който ежъто ги запиталъ — кждѣ отиватъ, а тѣ му отговорили: „ей тѣй, безъ посока“. Заюбаю ги помогилъ да приематъ и него; и тѣ го приели.

Като повървѣли малко, заекътъ и коня огладнѣли. Наблизо имало една поляна. Коньтъ и заекътъ почнали да пасатъ, а ежътъ събиралъ листа. Когато слънцето залѣзло, тѣ се скрили въ една хралупа, Заекътъ и коня спали вжтрѣ, а ежътъ лежалъ прѣдъ самитѣ врати на хралупата. Къмъ полунощъ, лисицата и вълкътъ отишли на ловъ. Тѣ доближили до хралупата и вълкътъ подушилъ, че има ловъ. Той трѣгналъ на прѣдъ, а лисицата останала да го чака. Изведнѣжъ вълкътъ почналъ да скача и казалъ на лисицата, че хралупата е оградена съ високъ и бодливъ тель. Въ това врѣме заекътъ се разбудилъ и започналъ да скача вжтрѣ изъ хралупата. Лисицата казала на вълка да бѣга, че вжтрѣ нѣкой търси пушка. Вълкътъ билъ куражлия и безъ да му мисли много — влѣзълъ вжтрѣ. Но коньтъ толкова силно го ритналъ, че вълкътъ отхвърчалъ десетъ стѣпки далечъ отъ хралупата. Вълкътъ пакъ останалъ живъ и се заклѣлъ да отмъсти. На сутриньта коньтъ, заекътъ и ежътъ рѣшили да направятъ кжща. Ежътъ събралъ единъ купъ листа. Заекътъ изкопалъ три легла. Коньтъ се впрѣгналъ и донесълъ нѣколко паднали дървета. Като събрали достатъчно материалъ, всички започнали да работятъ. Къмъ залѣзъ слънце кжщата била построена.